

de rooie roeptoeter

De Rooie Roeptoeter (RRT) is een onregelmatig verschijnend, links blad voor Oisterwijk en is een uitgave van het redactiecollectief De Rooie Roeptoeter, Postbus 340, 5060 AH Oisterwijk. Abonnementen zijn gratis, maar financiële steun is welkom: giro 5264985 t.n.v. De Rooie Roeptoeter te Oisterwijk.

Nummer 37 * maart 1995

De missie van Wiedje

Wiedje van de Braak alias Rooie Rakker

Back to the thirties! Carnaval-vierend Oisterwijk vindt het teruggaan naar de zestiger jaren niet ver genoeg gaan. Terug naar de dertiger jaren is daar het motief. Toen wist men nog eens wat gezellig was. Toen werden er nog van die prachtige landdagen gehouden op landgoed de Weijenbergh door Zwart Front. En de Rooie Rakker begrijpt dat als geen ander. Zou zijn naam anders doen vermoeden, bij De Rooie Roeptoeter willen wij er in ieder geval niets meer mee te maken hebben. Tijdens zijn laatste beurt als sauwelaar maakte de Rooie Rakker een grap van de volgende strekking: "Vroeger moesten wij allemaal zilverpapiertjes sparen voor de kinderen in Afrika, maar dat betekent niet dat ze ons daar nu allemaal persoonlijk

voor moeten komen bedanken". En natuurlijk lag de zaal en masse in een deuk, want veel verstand heeft er op een gala-avond nog nooit binnengezeten. Zelfde plaats, zestig jaar geleden: waren het toen ook niet vooral middenstanders die om dat soort grappen konden lachen?

Razzia's

Breed geschouderde dames en heren van de NS blokkeren regelmatig de toegangen tot het spoor om zwartrijders op te sporen. Voor wie de oorlog heeft meegemaakt, voldoende reden om snel een blokje om te lopen. Onlangs was deze vliegende brigade ook in Oisterwijk, "want", zo zei een brigadist letterlijk tegen een enigszins verbrouwereerde treinreiziger, "jullie hebben hier toch een asielzoekerscentrum". Voor de blanke brigadisten is een zwartrijder blijkaar ook letterlijk zwart.

Een geschonden monument

Toen de Nazi's op 10 mei 1940 ons land binnenvielen, sprak hun propagandamachine van een beschermende actie ten behoeve van het Nederlandse volk tegen de roofzuchtige Fransen en Engelsen. Dat enkele Indië-veteranen anno 1995 nog steeds geloven dat zij naar Indonesië gingen om de bevolking te beschermen tegen extremisten en strijd te leveren tegen de Japanner - terwijl de oorlog al lang en breed was afgelopen - is een triest feit. Dat politici van met name CDA en VVD aan een dergelijke a-historische zienswijze steun gaven, is ronduit verbijsterend. De gevoelens liepen in Oisterwijk hoog op toen eind 1993 het debat over een herdenkingsplaat voor gesneuvelde Indiëgangers in de raad gevoerd werd. Coolen en Go-

vers wonden zich in bijzondere mate op over het feit dat GroenLinks het lef had te spreken van een koloniale oorlog. Het moeten uitermate frustrerende kerstweken voor deze beide ijzervreterers zijn geweest. Dag in, dag uit, verkondigden historici en programmamakers dat de zogenaamde politioenele acties een eufemisme waren voor een koloniale oorlog en dat er door de Nederlandse soldaten ontegenzeggelijk oorlogsmisdaden in Indonesië gepleegd waren, waarvoor nooit iemand berecht, laat staan veroordeeld is. Zelfs leidende figuren uit de veteranenorganisaties gaven dit toe. De bekende hoogleraar moderne geschiedenis H.W. von der Dunk zette in NRC-Handelsblad van 19 januari j.l. de zaken nog eens duidelijk op een rij: "Zelden is een samenleving plomper door de mand van haar zelfgevolchten verdringing gevallen dan nu met de opwindende rond Poncke Princen en de herhaling van het idiote proces tegen Graa Boomsma". Hij hekelt de mening dat men niet achteraf mag oordelen, zich in de toenmalige situatie moet kunnen verplaatsen en dat er vooral naar de toekomst gekeken moet worden: "Allemaal zeer wijs! Alleen geldt dat voor de hele geschiedenis en niet alleen voor Nederland in de jaren 1945-49. Het is heel vervelend, maar we blijven nu eenmaal geschiedenis vanuit het heden schrijven en de spanning tussen begrijpen en oordelen, elke historicus zo bekend, zal nooit worden opgelost, maar kan ook nooit worden omzeild (...) Onder het verleden kan nooit een streep worden gezet. Het is geen bureau, dat door een officiële instantie op slot kan worden gedaan. Ook niet als het vak geschiedenis in het onderwijs nog veel meer wordt gemarginaliseerd dan nu al het geval is". Vanaf 1969 toen de oorlogsmisdaden via De Volkskrant en Achter het Nieuws bij een breed publiek bekend werden, had men al beter kunnen en moeten weten. Maar zo stelt Von der Dunk "Geen van de profetische uitspraken van Heine lijkt zo precies uit te komen als die ene die hij nooit gedaan heeft, namelijk dat in Nederland alles 50 jaar later gebeurt". En in Oisterwijk, zo willen wij er aan toevoegen, komt historisch inzicht niet 50 jaar later tot stand, maar nooit. Burgemeester Kortmann rept er zelfs over dat de tegenstanders van de plaquette zich bij het democratisch genomen besluit hebben neergelegd. Is het hem niet opgevallen dat bij de laatste herdenkingen vooral straf marcherende veteranen te zien zijn? Wouter Verschuur deed in het Kerkklokje nog een laatste poging het Kortmann uit te leggen. Het zal geen effect hebben in een dorp waarin het College van B&W in 1985 niet schroomde het Veteranenlegioen Nederland een bijdrage te verlenen

voor de aanschaf van een vaandel. Toen al wezen historici erop dat die club nauwe banden onderhield met extreem-rechts. Het mocht niet baten. Uitgezonderd Greet Ermen zagen de college-leden geen bezwaren. In een in december 1994 verschenen artikel over de rechtspraak rondom Arnold Meijer, wordt uit de doeken gedaan dat deze Oisterwijkse fascist zich voegde in de kringen van het Veteranenlegioen. Maar de gulle gevers uit 1985, Opheij, Wolfs en Van Rooij, zullen er geen nacht minder om slapen. In Oisterwijk staat de tijd stil. Het wachten is op de 'verlichte' geest in het gemeentekantoor die ontdekt dat er ook nog een Oisterwijkse zouaaf in het leger van de Paus is omgekomen bij de strijd tegen de revolutionairen van Garibaldi. Beeldhouwer Timmermans krijgt het nog druk, want de nazaten van kapelaan Huijbers kunnen ongetwijfeld vertellen welke katholieke Oisterwijkers in de Tachtigjarige Oorlog door protestanten zijn afgeslacht. En dan is er nog één geluk, namelijk dat Arnold Meijer en zijn Oisterwijkse chauffeur bij hun frontbezoek aan Franco tijdens de Spaanse Burgeroorlog niet met auto en al zijn opgeblazen. Het zal nog druk worden rond het monument aan de Gemullehoekenweg. De discussie op het gemeentekantoor gaat allang niet meer om de vraag of gesneuvelden van de slag van Waterloo en Nieuwpoort meegenomen moeten worden. Nee het schijnt dat de burgemeester zich momenteel sterk maakt voor slachtoffers van AVRO's Sterrenslag. Om dit een historische setting te geven gebruikte hij zijn Haagse contacten (de steeds meer politieke grond onder zijn voeten verliezende Hirsch-Ballin) om Kok en Sorghdrager naar Henk Verhoevens Bos en Ven te krijgen, in het kader van een of andere herdenking rondom de Tweede Wereldoorlog. Maar Wim en Winnie bedankten voor de eer. De rijksoverheid lijkt dus momenteel niet bereid om ook AVRO's Sterrenslag toe te voegen aan het officiële herdenkingsprogramma. Maar als reddende engel is er dan natuurlijk nog de in gang gezette privatisering. En dus verwachten wij dit jaar een voorstel van Guido Coolen om het plaatsen van plaquettes over te laten aan het particuliere initiatief. Hij weet zich in deze tenslotte gesteund door de heilige Roomse kerk, die al tijden geleden de kerkwanden open stelde voor particuliere plaquettes. Als er maar betaald wordt, zodat de kas van Cor Wolfs er baat bij heeft.

Verlichte geesten

Een meerderheid van de Oisterwijkse gemeenteraad is van mening dat de bewoners van het Klompven en omgeving niet hoeven te wachten op het totale verlichtingsplan van de gemeente. In hun buurt zal vooruitlopend op dat plan nieuwe verlichting worden aangelegd. De bewoners van de Kastanjestraat hebben dat voorrecht niet. Zij moeten netjes op hun beurt wachten. Deze rechtsongelijkheid werd door GroenLinks-raadslid Ad Graumans fel bestreden. Zijn eerdere suggestie dat er in Oisterwijk nog wel een ondernemer rondloopt die wat feestverlichting over heeft voor het Klompven en omgeving werd hem door het College niet echt in dank afgenomen. Terwijl de bewoners van het Klompven binnenkort wel een feestje zullen vieren omdat er van alles mis is met de vergunningen voor Bos en Ven, waardoor zij terecht hebben geklaagd tegen de overlast die door weer een andere ondernemer veroorzaakt wordt.

Overdaad

"Heerlijk, die overdaad. Geweldig vind ik dat, als er zo'n overdaad aan voedsel is". Geloof het of niet, we zijn op het feest van het tienjarig bestaan van De Rooie Roeptoeter. En natuurlijk is Siebe Thissen ook van de partij. Als een van de grondleggers van de RRT hoort hij natuurlijk bij de feestende meute. En wat ziet ons oog: enkele jaren Rotterdam verandert een mens. Niets meer is er over van de strijdbare linkse keiengooier van enkele jaren terug. Nee, overdaad wil hij zien. Niet gewoon eten, maar schransen, gelijk Caligula in zijn beste tijden. Gelukkig weet Siebe het enthousiasme in te dammen en begint hij nog net niet om blote vrouwen en live-shows te schreeuwen, maar wil hij Lou Reed (of was het nu Neil Young?) horen. En ook dat is geen probleem, want de entertainer van de feestelijke middag bij de Rode Boslelie schudt de ene hit na de andere uit zijn mouw. Dicky Solo is de naam en Neerlandstalig is zijn faam. Dicky flapt er de ene flauw-humoristische tekst na de andere uit en geeft er na ieder nummer graag nog wat uitleg bij. "Ja, vroeger deed ik dat nog niet, contact maken met het publiek. Maar dat heb ik in de tussentijd wel bijgeleerd. Dat doe ik nu een stuk beter. Hoe vinden jullie het?". Vooral de kinderen en Ad Graumans, die tussen twee verwarmingsmonteurs ook nog even tijd vrij kon maken, vinden het prachtig. En omdat we in Oisterwijk natuurlijk allemaal heel verant-

woordelijk links zijn, wordt er ergens vlug een klasje asielzoekers opgetrommeld en wordt Dicky Solo afgelost door een Arabisch duo, dat ongetwijfeld lekker rebels zwart wordt uitbetaald. En daar zijn we dus anno 1994 (inmiddels 95) met links Oisterwijk. We voeden en laven ons gelijk de notabelen van het dorp een kleine vijftig jaar geleden deden. Midden in de bossen, veel te duur en vooral met veel overdaad. Maar wel lekker. Tot over vijf jaar!

Dicky Solo

Geen lastenverzwaring!

Het zijn moeilijke tijden voor wethouder Wolfs. Na zijn slechte kerstrapport, waarin hij een dikke onvoldoende kreeg toebedeeld door de pers, kwam hij tijdens de raadsvergadering van 26 januari opnieuw in de problemen. De raad sprak over de hertaxatie van het onroerend goed in de gemeente Oisterwijk. Iedereen kan op zijn vingers natellen dat een hertaxatie hoger uit zal vallen dan de huidige waarde van het onroerend goed. Bij gelijkblijvend tarief zou de opbrengst voor de gemeente omhoog gaan, omdat de burgers meer moeten gaan betalen. Wethouder Wolfs deed echter namens het College de toezegging dat de lasten voor de burgers niet zullen stijgen. Hij volhardde in zijn standpunt, zelfs nadat de burgemeester hem, alweer, te hulp was geschoten. De collegepar-tijen maanden de wethouder tot grotere zorgvuldigheid bij het doen van toezeggingen. Een

motie van wantrouwen bleef achterwege in een debat dat de zaak e... niet duidelijker op maakte. GroenLinks had zich toen al lang uit de voeten gemaakt met een toezegging die nog van pas kan komen bij de begrotingsbehandeling voor volgend jaar.

Burrie's Kèk op Osterwèk

Een dijk van een partij!

De Oisterwijkse 'middle of the road' man blijft een wonderlijk mens. Hij maakt zich druk omdat zijn Opel verkeersdrempels op de Oirschotsebaan moet nemen die enkele millimeters te hoog zouden zijn. Maar tegelijkertijd verlekkert hij zich aan de bouwtekeningen van woningbouwvereniging St. Joseph en hotel-restaurant De Swaen die de massieve lijn van het gemeentekantoor in het centrum gaan doortrekken. Weer meer exclusieve winkels, traiteurs en luxe suites. En wederom een vaarwel aan een oud en historisch pand in de Hoogstraat. Maar wellicht kan Jan Habraken er nog een liedje over schrijven, zodat het College zich op de borst kan kloppen dat de cultuur-historische waarde veilig gesteld is. Het ijzer moet gesmeed worden als het heet is, roepen ze in koor bij De Swaen. Nu onmiddellijk de schop de grond in! En steun ondervinden ze van de Oisterwijkse Hekking. Het is goed voor de werkgelegenheid en de lasten voor de burger stijgen er niet door, zo zal Cor Wolfs voor ieder die het horen wil verklaren. Het Kerkklokje had de bevolking al ideologisch voorbereid op de plannen van De Swaen. Een week ervoor waren de bewoners bang gemaakt voor het wassende water, met angstaanjagende foto's van een plasje water onder een familieschommel bij De Hondsborg.

Dan beseft je toch dat je in dit waterrijke landschap bij een ramp volledig moet kunnen bouwen op de technische assistentie van de woningbouwvereniging en de menslievende hulp van hoteleigenaar Cas Spijkers. Dus de hoogte in met die bestuurskamer van St. Joseph en de suites van De Swaen. In Oisterwijk laten we niets aan het toeval over, al zou Kortmann uit p.r.-oogpunt ongetwijfeld graag burgemeester van de een of andere waard zijn geweest, maar ja hij heet tenslotte ook geen Zomerdijk of IJssel. Wat kunnen links denkende en handelende Oisterwijkers tegen deze kolossenbouwers nog uitrichten? Ik denk dat wijlen Willem van der Aa en Jan van Vught gelijk hadden. Hier ga je dwars voor liggen! Dus GroenLinks maar eens gepolst of die nog inhakende armen en 'guts' hebben. Belt 's avonds een hotemetoot van GroenLinks mij terug dat 'de politieke actualiteit de partij gebiedt eerst de electorale posities te bepalen' en of ik niet een goede verkiezingsleus weet voor in de Klok. Natuurlijk weet ik die; Willem van der Aa indachtig: 'Een dijk van een partij!'. 'Uh, uh, uh', stamelt de hotemetoot, 'Ik weet niet of dat uit politiek-opportunistisch standpunt bezien een verstandige move is en of we daarmee onze doelgroep bereiken?'. 'Kun je dat allemaal kopen in de avondwinkel?' probeer ik nog, maar de hotemetoot is al weer op weg naar een volgende electorale briefing. Als een dijk echt niet kan, dan gebruiken we onze schop toch voor het graven van grachten om Hulsbosch en Spijkers heen. Als we nu om te beginnen die scooters van Ralph eens ruilen tegen de Amsterdamse Keizersgracht inclusief het daaraan grenzende oud-CPN-bolwerk Felix Meritus, dan moet zo'n omsingeling van die megalomanen toch lukken!

Burrie

Bon voor gratis abonnement

Naam:.....

Adres:.....

opsturen naar RRT, Postbus 340, 5060 AH Oisterwijk en de postzegel niet vergeten!).
